

A door het jaar 28
15 oktober 2023

Evangelie (Matteüs 22,1-10)

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Matteüs

Weer vertelde Jezus een gelijkenis aan de hogepriesters en oudsten van het volk.

Hij zei:

‘Waarmee kan ik het rijk van God vergelijken?’

Ik vergelijk het met een koning

die een groot feest organiseerde voor de bruiloft van zijn zoon.

Hij stuurde zijn knechten de baan op om al wie uitgenodigd was, te verwittigen.

Maar geen een wilde komen.

De koning gaf echter niet op.

Hij zond anderen en zei:

‘Zeg tegen de genodigden:

Je moet weten, de ossen en het mestvee zijn geslacht,

en het feestmaal is klaar,

en alles staat gereed.

Kom toch naar de bruiloft.’

Maar ze trokken er zich niets van aan.

De een ging naar zijn akker, de ander naar zijn handel.

Er waren er zelfs die de knechten mishandelden en vermoordden.

De koning was woedend,

en hij stuurde zijn soldaten om de moordenaars om te brengen

en hun stad in brand te steken.

Toen zei hij tegen zijn knechten:

‘Het bruiloftsmaal is klaar, maar de genodigden waren het niet waard.

Ga nu naar de kruispunten van de wegen,

en wie je maar tegenkomt, nodig die uit voor de bruiloft.’

En zo deden ze.

Ze brachten iedereen mee die ze tegenkwamen,

slechten en goeden; en de bruiloftszaal liep vol met gasten.

Korte homilie *als aanzet voor de gesprekstafels in de dialoogviering*

De evangelielezing begint met ‘weer vertelde Jezus een gelijkenis’.

Want de gelijkenis van deze zondag komt uit een hele reeks vergelijkingen naar het einde toe van het evangelie volgens Mattheus.

In de liturgie van de voorbije weken zijn ze de revue gepasseerd:

- de wijnbouwers, die uit de wijngaard werden gezet, omdat ze hadden geprobeerd zelf de macht in handen te nemen.

- de zoon, die aan zijn vader ja zegde, maar er niets van terecht bracht

- de werkers in de wijngaard, die maar niet konden begrijpen dat de laatsten evenveel kregen als de eersten

- de knecht die in de gevangenis werd geworpen omdat hij niet inzag dat hij begrip moest hebben voor wie schulden bij hem had.

Het zijn allemaal variaties op hetzelfde thema, nl. dat bij God de gevestigde orde wordt omgedraaid.

Ja, dat de kleinen groot worden, dat de armen belangrijk zijn, dat zelfs zondaars begrip verdienen.

Het is met hen dat God zijn rijk wil vestigen. Het is met hen dat hij een bruiloftsfeest wil houden.

Niet met de rijken en de machtigen, want die hebben heel andere zorgen, zij moeten allen ergens naartoe.

Maar zij, de kleinen en de armen, die moeten nergens naartoe. Die worden ook nergens gevraagd. Ze hebben niets te verdedigen, en niets te verliezen.

Hun oog is vrij om zich te richten naar God en naar de medemens.
Dat ondervond ook de koning uit de parabel van deze dag.

Als hij voor de bruiloft van zijn zoon de gasten selecteerde uit zijn invloedrijke en kapitaalkrachtige relaties, dan merkte hij hoe weinig ze het waardeerden, en hoe ze voor de minste reden forfait gaven.

Een echt feest wordt het wanneer geen berekeningen worden gemaakt, wanneer aan de andere alle goeds wordt gegund, wanneer niemand wordt uitgesloten.

Het feest begint waar mensen, die normaal in de maatschappij niet meetellen, op wie men normaal geen beroep doet, toch kansen krijgen.
En dan zal blijken wat dat beetje respect, dat beetje bevestiging bij hen teweeg brengt, hen gelukkig maakt.

Hun leven wordt een feest.

Ook wij zijn pas welkom op het feest dat de Heer voor de mensen heeft bereid, als wij aan mekaar niet voorbijlopen, en solidair zijn met wie klein en zwak is.

Pierre Breyne

Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com.

En daar krijg je een antwoord op.